

Midler, som det ærede Medlem har brugt til at forviisde sig om sine Veies Rigtighed, ikke altid have staaet i et saa passende Forhold til den Nødvendighed, som vi kunde have ønsket fra det ærede Medlems Side, eller til den Fremgangsmaade, vi have brugt idag, og jeg vil meget bestemt hævde, at hvis det ærede Medlem vil ved sine Udtalelser tage Ordet for, at man ikke skal forhandle paa den aabne Maade, vi have gjort her ved en Overenskomst med Ministeren paa et saadant Punkt, er jeg en bestemt Modstander af det ærede Medlems Anskuelse. Jeg tror, at jo mere Forhandlingerne føres i Salen, og jo mindre udenfor Salen, jo bedre. Jeg har kun bedt om Ordet for at gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af det, det ærede Medlem nu igjen fremkommer med for at hævde sine tidligere Udtalelser. Det ærede Medlem maa jo vide, at hvis denne Udbetaling paa 800,000 Kr. ikke blev bevilget her paa Finantsloven, vilde den slet ikke kunne finde Sted paa Tillægsbevillingsloven. Den kunde ikke finde Sted paa forventet Efterbevilling, eftersom der aldrig kunde blive nogen Nødvendighed for Regjeringen til at udbetale denne Sum i det nævnte Finantsaar, da Kontrakten først kræver denne Udbetaling efter det næste Finantsaar. Det Tilfælde, som det ærede Medlem taler om, at Regjeringen kan komme til at maatte udbetale Summen for Kanonbevillingen, selv om den ingen Bevilling havde, kunde først indtræde, naar man i det næstnæste Finantsaar vilde negte Kanonbevillingen, thi i saa Tilfælde vilde Regjeringen komme til at staa bunden ved en Kontrakt, som Folkethinget havde negtet Bevilling til, og saaledes vilde der opstaa en konstitutionel Konflikt; men at Regjeringen uden videre skulde kunne udbetale Kanonbevillingen i det næste Finantsaar, naar der ingen Bevilling var dertil paa Finantsloven, er fuldstændig greben ud af Luffen, det er en Fantasi, thi Kontrakten, som ligger for, giver ikke Regjeringen nogen som helst Forpligtelse dertil. Der tager det ærede Medlem ligesom fejl. Altsaa denne Betragtning, det ærede Medlem der har stillet op til Forsvar, der, saavidt jeg har forstaaet, er den eneste, som det ærede Medlem endnu kan hævde til Forsvar for sin Anskuelse om, at det ikke gjør Noget, at Bevillingen gaar ud, ligger simpelthen i, at det ærede Medlem har glemt at læse Kontrakten igjennem igjen. Ifølge Kontrakten skulde Kanonerne først betales to Maanedes efter, at Finantsloven var udløben. Hele den Opfattelse, det ærede Medlem gjør gjældende med Hensyn til disse Kanoner undrer mig i det Hele taget. Jeg forstaar det ikke, thi det ærede Medlem har tidligere været enig med os i at hævde, at denne Kanonbevilling skulde ligge baade strax og i Fremtiden inden for den ordinære Bevilling paa § 26; og det er det, vi netop ville hævde her. Men det ærede Medlem træder nu op og fremsfører Ting, som synes at

tyde paa, at han er fravegen dette Standpunkt og mener, at det er en Bevilling, som nulligvis kunde opnaas paa en Tillægsbevilling, og som Thinget kunde blive nødt til at afviescere ved paa en Tillægsbevillingslov ud over det, som ordinært var givet paa § 26. Men skulde det Tilfælde indtræde, at Kanonbevillingen skulde blive givet paa en Tillægsbevilling, vilde Følgen deraf blive, at Bevillingerne paa det eller det næste Aars Finantslovs § 26 bleve nedsatte med den tilsvarende Sum. Spøide man denne Bevilling ind paa en Tillægsbevillingslov, vilde dette blive hele Følgen deraf. Denne Bevilling, som jo er det ærede Medlems Bær, er fra først af bestemt saaledes fra det ærede Medlems Side, at den skal i tre eller et vist Antal Aar udgjøre et Led i den ordinære Bevilling paa § 26 og kan ikke komme til at udgjøre Andet, og dersom den af formelle Grunde blev opført paa Tillægsbevillingen, vilde Følgen deraf blive, at der gik lige saa meget ud paa § 26. Det er det, jeg har udtalt ved den Behandling, og som det ærede Medlem maa vide, og jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem, som jo heri maatte være enig med mig, nu vil gjøre gjældende, at denne Kanonbevilling kan gives paa en Tillægsbevillingslov.

Berg: Hvad den ærede Ordfører og jeg tale om, har mere konstitutionel end finantsiel Betydning. Den ærede Ordfører har Ret i, at denne Bevilling til Kanonerne burde være indbefattet i de ordinære Bevillinger paa § 26 i 3 Aar, og i de 3 Aar selvstændig, i hvilke de efter Regnskabs Ordning skulde komme til Udbetaling. Det var Valgperiodens 3 Aar, og derfor er det rigtig, naar den ærede Ordfører og den høitærede Minister nu have forandret Standpunkt, forsaavidt de have taget deres Forslag tilbage, og at vi lade det staa — og jeg haaber, at det vil blive staaende; — men derefter er al Tale om denne Ting theoretisk. Vilde vi derimod tænke os, og det ærede Medlem mente det, at denne Bevilling som paa Tillægsbevillingsloven, maatte vi tage Hensyn dertil ved Bevillingerne paa § 26. Men det have de Herrer jo ikke gjort iaar, thi der forlanges meget store Summer som Tillæg paa § 26. De Herrer have ikke taget Hensyn dertil paa Finantsloven. (Ordføreren: Det er slet ikke den Bevilling, der er Tale om). Det er jo ligegyldigt, det er Summerne, den ærede Ordfører taler om, ikke om Sagerne. Denne Sag maa altsaa være tydelig nok; men da de ærede Faktorer her i Salen nu have tiltraadt den samme Opfattelse i Realiteten, er denne Sag jo bragt ud af Verden i dette Tilfælde, og det kan altsaa ikke forstyrre os. Jeg paaføjnner særdeles den Forsikring fra den ærede Ordførers Side, at han vil forhandle Forslagene med den største Nødvendighed, og at den største Nødvendighed er den mest anbefalelsesværdige; jeg er aldeles enig med den ærede